ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE
COMISIA CENTRALĂ DE CONCURS / COMISIA DE CONCURS

- Sesiunea februarie-martie 2016 -

M.A.I. INSPECTORATUL GENERAL AL POLIȚIEI ROMÂNE CONCURS MARTIE 2016

PREȘEDINTELE COMISIEI

TEST SCRIS
LA SPECIALITATEA INVESTIGAȚII CRIMINALE

Pentru fiecare întrebare a testului scris sunt prevăzute 3 variante de răspuns, notate cu litera a, b și c. Dintre aceste trei variante **una și numai una singură** reprezintă răspunsul corect.

Marcați cu semnul "**X**" pe *Foaia de răspuns* în căsuța din dreptul numărului întrebării și a literei corespunzătoare pe care o considerați că indică răspunsul corect. Nu faceți nicio însemnare în celelalte două spații libere din dreptul întrebării.

Exemplu:

Nr. întreb.	a	b	c
1	X		
2			X

Dacă la corectare se constată că sunt înscrise mai multe semne de "X" în dreptul unei întrebări, răspunsul la întrebarea respectivă nu este luat în considerare (este anulat).

De asemenea, pe *Foaia de răspuns* nu sunt admise hașurări, ștersături, adăugiri, completări, mențiuni făcute pe marginea foii de răspuns având ca scop indicarea răspunsului corect sau orice alte însemnări care pot produce confuzie în apreciere. La verificarea corectitudinii răspunsurilor, existența acestor situații atrage anularea răspunsului respectiv, indiferent dacă printre însemnările făcute este marcat și răspunsul corect.

1. Pentru a constitui infracțiune, o faptă:
   a. trebuie să fie săvârșită cu sau fără vinovăție și să fie nejustificată;
   b. trebuie să fie, printre altele, imputabilă persoanei care a săvârșit-o;
   c. trebuie să fie săvârșită, în toate cazurile, cu forma de vinovăție a intenției sau culpei.

2. Atunci când există o cauză justificativă:
   a. fapta este săvârșită fără vinovăție;
   b. aceasta produce efecte doar asupra autorului, iar nu și asupra participanților;
   c. efectul se extinde și asupra participanților.

3. Nu este imputabilă fapta săvârșită:
   a. de către un minor cu vârsta de 15 ani, 11 luni și 30 de zile;
   b. de persoana care, în momentul comiterii, nu putea să își dea seama de acțiunile sale din cauza intoxicării involuntare cauzate de alcool;
   c. în condițiile legitimei apărări.

4. Tentativa:
   a. se pedepsește întodeauna când este posibilă;
   b. constă în intenția de a săvârși infracțiunea, fără a fi pusă însă în executare;
   c. există în situația în care autorul pune în executare intenția de a săvârși infracțiunea, executare care nu și-a produs efectul.

5. Este considerat complice:
   a. persoana care, cu intenție, înlesnește săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală;
   b. persoana care înlesnește, chiar fără intenție, săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală;
   c. persoana care în timpul săvârșirii faptei promite că va favoriza pe făptuitor, numai dacă, după săvârșirea faptei promisiunea este îndeplinită.

6. Amnistia:
   a. înlătură caracterul penal al faptei;
   b. înlătură răspunderea penală pentru fapta săvârșită;
   c. înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită.

7. Termenul de prescripție a răspunderii penale este de 10 ani:
   a. când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;
   b. când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 de ani;
   c. când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 15 de ani.

8. Prin termenul de *public* se înțelege:
   a. numai autoritățile publice și serviciile de interes public;
   b. tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică;
   c. tot ce se petrece de față cu două sau mai multe persoane sau care produce rezultate față de două sau mai multe persoane.

9. Constituie infracțiunea de *omor calificat*, fapta săvârșită în una din următoarele împrejurări:
   a. de către două sau mai multe persoane;
   b. pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;
   c. prin violare de domiciliu sau sediu profesional.

10. Fapta prin care se produc leziuni traumatice a căror gravitate este evaluată la 61 de zile de îngrijiri medicale:
   a. constituie infracțiunea de vătămare corporală dacă fapta a fost comisă cu intenție;
   b. săvârșită din culpă, nu constituie infracțiune;
   c. săvârșită cu intenție, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de lovire sau alte violențe.

11. Lipsirea de libertate în mod ilegal:
   a. în cadrul acestei infracțiuni, tentativa este posibilă, dar nu se pedepsește;
   b. poate fi comisă și prin răpirea unei persoane aflate în imposibilitatea de a-și exprima voința ori de a se apăra;
   c. are ca formă agravantă săvârșirea faptei de două sau mai multe persoane împreună.

12. Este calificat furtul săvârşit:
   a. prin violarea sediului profesional;
   b. de către o persoană având asupra sa o substanţă narcotică, explozivă sau paralizantă;
   c. de către două sau mai multe persoane împreună.

13. Constituie forma calificată a tâlhăriei, comiterea faptei:
   a. într-un loc public;
   b. de două sau mai multe persoane ;
   c. asupra unui mijloc de transport.

14. Infracţiunea de însuşire a bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor:
   a. nu se pedepseşte dacă bunul însuşit pe nedrept a ajuns în mod fortuit în posesia făptuitorului;
   b. se urmăreşte la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
   c. se poate săvârşi prin dispunerea de bunul găsit ca de al său.

15. Infracţiunea de mărturie mincinoasă:
   a. constă în prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial;
   b. este sancţionată mai grav dacă subiectul activ este un interpret;
   c. poate fi comisă numai într-o cauză penală sau civilă.

16. În cazul infracţiunii de fals intelectual:
   a. falsificarea are loc cu prilejul întocmirii înscrisului sub semnătură privată;
   b. dacă este săvârşită de un alt funcţionar decât cel public, pedeapsa este mai uşoară;
   c. tentativa se pedepseşte.

17. Funcţiile judiciare se pot exercita:
   a. din oficiu, în afară de cazul când, prin lege se dispune altfel;
   b. împreună, neexistând nici o formă de incompatibilitate;
   c. întotdeauna din oficiu.

18. Participanţii în procesul penal sunt:
   a. organele judiciare, avocatul şi părţile;
   b. organele judiciare, avocatul, părţile, subiecţii procesuali principali precum şi alţi subiecţi procesuali;
   c. organele de urmărire penală, avocatul, părţile, interpreţii precum şi alţi subiecţi procesuali.

19. Criteriile după care se determină, în ordine, competenţa după teritoriu sunt:
   a. locul unde a fost prins suspectul, locul săvârşirii infracţiunii, sediul persoanei vătămate;
   b. locul săvârşirii infracţiunii, locul în care a fost prins suspectul sau inculpatul, locuinţa suspectului sau inculpatului la momentul la care a săvârşit fapta;
   c. locul săvârşirii infracţiunii, locul în care a fost prins suspectul sau inculpatul, locuinţa persoanei vătămate, locuinţa suspectului sau inculpatului.

20. Organul de urmărire penală verifică dacă este competent:
   a. atunci când constată că nu poate pune în mișcare acțiunea penală;
   b. imediat după ce a fost sesizat;
   c. pe parcursul urmăririi penale.

21. Organele de cercetare penală ale poliției judiciare:
   a. efectuează urmărirea penală pentru toate infracțiunile săvârșite pe raza lor;
   b. efectuează urmărirea penală doar în cazurile în care infracțiunile sunt de competența tribunalului, a curții de apel și a parchetelor de pe lângă aceste instanțe;
   c. efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune care nu este dată prin lege în competența organelor de cercetare penală specială sau procurorului, precum și în alte cauze prevăzute de lege.

22. În cursul urmăririi penale, măsura controlului judiciar se poate dispune de către procuror pe o durată de:
   a. cel mult 60 de zile;
   b. cel mult 30 de zile;
   c. cel mult 120 de zile.

23. Pe durata arestului la domiciliu, inculpatul are următoarele obligații:
   a. să comunice toate persoanele care îl vizitează la domiciliu;
   b. să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea respectării măsurii;
   c. să nu comunice cu persoana vătămată.

24. Măsura arestării preventive poate fi luată, numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una din următoarele situații:
   a. inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani;
   b. inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de judecată;
   c. inculpatul a săvârșit fapta împreună cu două sau mai multe persoane.

25. Controlul judiciar, ca măsură preventivă, poate fi luat:
   a. față de suspect sau inculpat, în cursul urmăririi penale, de către procuror sau judecătorul de drepturi și libertăți;
   b. față de inculpat, în cursul urmăririi penale, de către procuror sau judecătorul de drepturi și libertăți;
   c. față de inculpat, în cursul urmăririi penale, de către organul de cercetare penală sau procuror.

26. Activitatea de urmărire a unei persoane arestate preventiv, desfășurată de organele de poliție, este supravegheată de procurori anume desemnați din cadrul:
   a. Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, în toate cazurile;
   b. Parchetului de pe lângă Tribunal, în a cărei circumscripție se află sediul instanței competente care a soluționat în fond propunerea de arestare preventivă;
   c. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin procurorul care efectuează sau a efectuat urmărirea penală în cauză.

27. Suspectul este:
   a. persoana cu privire la care, din datele obținute, rezultă suspiciunea rezonabilă că a săvârșit o infracțiune;
   b. persoana menționată în plângerea persoanei vătămate și față de care s-a început urmărirea penală;
   c. persoana cu privire la care, din datele și probele existente în cauză, rezultă bănuiala rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

28. Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere:
   a. chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă urmează să se dispună o măsură perventivă asupra lui;
   b. chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei;
   c. doar după ce a fost citat.

29. Procurorul poate autoriza măsuri de supraveghere tehnică
   a. pe o durată de maximum 24 de ore;
   b. pe o durată de maximum 72 de ore;
   c. pe o durată de maximum 48 de ore.

30. Strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea persoanelor care au săvârșit o infracțiune și la stabilirea răspunderii penale a acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată, reprezintă:
   a. obiectul urmăririi penale;
   b. obiectul procesului penal;
   c. obiectul acțiunii penale.

31. Plângerea este:
   a. încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni;
   b. încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau juridică, referitoare la o vătămare fizică, morală sau materială;
   c. încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau juridică referitoare la o vătămare ce i s-a cauzat prin infracțiune.

32. Măsura arestării preventive încetează de drept:
   a. când nu există temeiuri noi care să o justifice;
   b. în apel, dacă durata măsurii a atins durata pedepsei pronunțate în hotărârea de condamnare;
   c. când au apărut temeiuri noi care să o justifice.

33. În cursul urmăririi penale, percheziția domiciliară poate fi dispusă:
   a. de procuror;
   b. de judecătorul de drepturi și libertăți;
   c. de instanța de judecată competentă să judece cauza în prima instanță.

34. În cursul urmăririi penale, consultarea dosarului poate fi:
   a. restricționată motivat de către procuror, dacă prin aceasta s-ar putea aduce atingere bunei desfășurări a urmăririi penale;
   b. restricționată doar după punerea în mișcare a acțiunii penale, restricționarea dispunându-se pentru cel mult 10 zile;
   c. realizată în permanență, cu aprobarea procurorului care stabilește data și durata consultării într-un termen rezonabil, aplicare ce poate fi delegată organului de cercetare penală.

35. În cursul urmăririi penale, înainte de prima audiere a suspectului:
   a. trebuie să i se aducă la cunoștință posibilitatea încheierii unui acord ca urmare a recunoașterii vinovăției;
   b. i se cere să dea o declarație olografă, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă;
   c. i se aduce la cunoștință dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei.

36. Organele de cercetare penală dispun asupra actelor și măsurilor procesuale, prin:
   a. ordonanță;
   b. referat;
   c. încheiere motivată.

37. Plângerea prealabilă se adresează:
   a. numai organului de cercetare, potrivit legii;
   b. organului de cercetare sau procurorului, potrivit legii;
   c. instanței de judecată, procurorului sau organului de cercetare, potrivit legii.

38. Termenul de introducere a plângerii prealabile este de:
   a. 3 luni de la săvârșirea faptei;
   b. 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat cine este făptuitorul ;
   c. 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei.

39. Numirea, promovarea și eliberarea în/din funcțiile structurilor poliției judiciare se face cu avizul:
   a. procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
   b. ministrului afacerilor interne;
   c. procurorului care supraveghează activitatea de urmărire penală.

40. Potrivit Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, orice persoană are dreptul de a obține de la operator, la cerere și în mod gratuit, pentru o solicitare pe an, confirmarea faptului că datele care o privesc sunt sau nu prelucrate de acesta, sens în care operatorul este obligat să comunice informațiile solicitate, în termen de:
   a. 10 zile de la data primirii cererii;
   b. 15 zile de la data primirii cererii;
   c. 30 zile de la data primirii cererii.

41. Programul de lucru al poliţistului, în conformitate cu Statutul poliţistului, se stabileşte cvu consultarea:
   a. Corpul Naţional al Poliţiştilor;
   b. organizaţiilor sindicale;
   c. şefilor ierarhici, în funcţie de situaţia operativă.

42. Poliţistul este obligat să informeze de îndată despre dobândirea calităţii de învinuit sau inculpat:
   a. şeful nemijlocit;
   b. structura de resurse umane a unităţii din care face parte;
   c. şeful unităţii.

43. Sancţiunile disciplinare care pot fi aplicate poliţiştilor sunt:
   a. diminuarea salariului funcţiei de bază cu 5-10 % pe o perioadă de 1-3 luni;
   b. avertismentul scris;
   c. amânarea promovării în grade profesionale sau funcţii superioare pe o perioadă de 1-3 ani.

44. Şeful punctului de comandă constituit în cadrul acţiunii poliţiei în cazul copiilor dispăruţi, are următoarele atribuţii:
   a. menţine legătura cu reprezentanţii mass-media şi îi informează periodic, cu privire la mersul cercetărilor prin purtătorul de cuvânt al unităţii;
   b. anunţă procurorul criminalist de la parchetul competent atunci când sunt indicii că dispariţia copilului este ca urmare a săvârşirii unei infracţiuni de omor;
   c. solicită sprijin Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, Inspectoratul de Aviaţie şi altor unităţi ale M.A.I.

45. Extrădarea este acordată de România, în vederea executării unei pedepse, conform Legii nr. 302/2004, numai dacă pedeapsa este:
   a. de cel puţin 4 luni;
   b. de cel puţin 1 an;
   c. de cel puţin 6 luni.

46. Termenele de clasificare a informaţiilor clasificate secrete de stat pe niveluri de secretizare, cu excepţia cazului când acestea necesită o protecţie mai îndelungată sunt de până la:
   a. 75 de ani pentru informaţiile strict secret de importanţă deosebită;
   b. 50 de ani pentru informaţiile clasificate strict secret;
   c. 25 de ani pentru informaţiile clasificate secret.

47. Potrivit Legii nr. 677/2001 pentru protecţia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulaţie a acestor date, este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la:
   a. infracţiunile la viaţa sexuală;
   b. datele personale ale angajaţilor;
   c. apartenenţa sindicală.

48. Conform Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, clasele de secretizare sunt:
   a. strict secret de importanță deosebită;
   b. secrete de stat și secrete de serviciu;
   c. secrete și strict secrete.

49. Tâlhăria face parte din categoria infracțiunilor:
   a. contra vieții;
   b. contra patrimoniului;
   c. contra integrității corporale sau sănătății.

50. Suspectul sau inculpatul are dreptul de a se consulta cu avocatul în ceea ce privește audierea:
   a. atât înainte cât și în cursul audierii;
   b. numai în timpul audierii;
   c. atât înainte cât și în cursul audierii, dar numai cu acordul organului judiciar.

51. Conform H.G. nr. 781/2002 privind protecția informațiilor secrete de serviciu, funcțiile care presupun accesul la informațiile secrete de serviciu se stabilesc de către:
   a. Direcția de Infomații și Protecție Internă din cadrul M.A.I.;
   b. conducătorii unităților deținătoare;
   c. funcționarul de securitate al unității.

52. În conformitate cu O.M.A.I. nr. 190/2004 privind organizarea și desfășurarea activităților de primire, evidență, examinare și soluționare a petițiilor în structurile M.A.I., termenul de verificare și soluționare a petițiilor poate fi prelungit cu cel mult:
   a. 10 zile;
   b. 15 zile;
   c. 20 zile.

53. Conform O.M.A.I. nr. 190/2004 privind organizarea și desfășurarea activităților de primire, evidență, examinare și soluționare a petițiilor în structurile M.A.I., rezultatele analizării/cercetării aspectelor semnalate în petiții și măsurile luate vor fi comunicate petenților sub semnătura:
   a. șefilor structurilor și a polițistului care a soluționat petiția;
   b. șefilor structurilor;
   c. șefilor structurilor și a șefului compartimentului care a soluționat petiția.

54. Potrivit Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, sancțiunile disciplinare se dispun în termen de:
   a. cel mult 6 luni de la data la care polițistul cercetat a luat la cunoștință despre declanșarea cercetării disciplinare;
   b. cel mult 6 luni de la data la care persoana ce a dispus cercetarea prealabilă a luat la cunoștință despre comiterea faptei, dar nu mai târziu de 1 an de la data săvârșirii acesteia;
   c. cel mult 6 luni de la data la care persoana ce a dispus cercetarea prealabilă a luat la cunoștință despre comiterea faptei, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii acesteia.

55. Care dintre următoarele semnalări nu se introduc în Sistemul Informatic de Semnalări, prevăzute în Legea nr. 141 din 12 iulie 2010:
   a. privind persoanele dispărute;
   b. privind persoanele pentru care s-a început urmărirea penală;
   c. privind persoane sau bunuri, în scopul efectuării unor controale discrete.

56. Reprezintă măsuri preventive:
   a. reținerea, controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune;
   b. reținerea, obligarea de a nu se afla într-o localitate, controlul judiciar pe cauțiune;
   c. arestarea preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, reținerea.

57. Manualul de bune practici privind modul de acțiune al poliției în cazul copiilor dispăruți, prevede că polițistul ajuns primul la fața locului va executa următoarele activități:
   a. anunță inspectorul șef/directorul general, în vederea dispunerii alarmării Centrului de monitorizare;
   b. cercetează locul dispariției, în vederea identificării, localizării și indicării unor categorii de urme;
   c. stabilește zona considerată de siguranță pentru copil.

58. În conformitate cu prevederile Legii nr. 302 din 28 iunie 2004, extrădarea va fi refuzată dacă:
   a. în cauză este vorba despre un atentat la viața unui șef de stat;
   b. se referă la o infracțiune militară care nu constituie infracțiune de drept comun;
   c. se solicită în cazul crimelor împotriva umanității prevăzute de Convenția pentru prevenirea și reprimarea crimei de genocid, adoptată la 09 decembrie 1948 de Adunarea Generală a Națiunilor Unite.

59. Echipa de cercetare la fața locului este condusă de șeful echipei, care răspunde de întreaga activitate desfășurată și care are printre altele, următoarele atribuții:
   a. solicită prezența la fața locului a unor specialiști/experți din alte domenii;
   b. raportează evenimentul la dispeceratul unității;
   c. identifică martorii oculari și procedează la investigarea sumară a acestora cu privire la eveniment.

60. În vederea organizării activităților investigative, criminalistice și de urmărire penală, în dosarele penale în care făptuitorul nu este indicat în sesizare, conform Ordinului comun al M.A.I. și P.Î.C.C.J. nr. 56/10.04.2014, planul de cercetare se întocmește:
   a. la împlinirea termenului de 30 de zile de la data repartizării dosarului penal înregistrat sub număr unic;
   b. la împlinirea termenului de 3 luni de la data începerii urmăririi penale cu privire la faptă indiferent de complexitatea cauzei;
   c. în termen de 5 zile de de la data repartizării dosarului penal înregistrat sub număr unic, dacă acesta privește o cauză complexă.

NOTE:
- ✓ Timpul alocat rezolvării este de 3 ore (180 de minute);
- ✓ Răspunsurile se completează pe *Foaia de răspuns*;
- ✓ Fiecare răspuns corect este apreciat cu 0,15 puncte. Punctajul maxim care poate fi obținut este 9 puncte;
- ✓ Se acordă un punct din oficiu;
- ✓ Aprecierea testului se face prin însumarea punctajului cu punctul din oficiu, obținându-se nota.